

א ארבעה דברים נאמרו בשבת שנים מן התורה ושנים מן הכתובים והן מפורשין

על די הנביאים שבתורה וזכר שמור ושנחפרשו על די הנביאים כבוד שמצוה על אדם לרחוק פניו דיו ורגליו בחסך בערב שבת מפני כבוד השבת (אומתקמף כצצית ויושב כבוד ראש טיחל להקבלת פני השבת כמו שהיא יוצא לקראת המלך. והכמים הראשונים היו מקבצין חלמדיהן בערב שבת ומתעמפים ואומרים בואו ונצא לקראת שבת המלך: ג' ומכבוד השבת שילבש כסות נקדה ולא יהיה מלבוש החיל כמלבוש החיל יתעורר חיקן שהו העם מכבדים בחמישי מפני כבוד השבת: ד' אסור לקבוע מעודה ומשתה בערב שבת מפני כבוד השבת. ומותר וזולאכול ולשתות עד שתחשך. ואע"פ כן מכבוד השבת שימנע אדם מן המנהג ולמעלה מלקבוע מעודה כרי שיכנס לשבת כשהוא מתאוה לאכול: ה' יסודר אדם שולחנו בערב שבת ואף על פי שאינו צריך אלא לכוית. וכן מסדר שולחנו כמתאי שבת ואף על פי שאינו צריך אלא לכוית. כרי לכבדו בכניסתו ובציאתו. וצריך לחקן ביתו מבעוד יום מפני כבוד השבת. והיה נר דלוק ושולחן ערוך לאכול ומטה מוצעת שכל אלו לכבוד שבת הן:

השבת הראב"ד
אסור לקבוע מעודה ומשתה בערב שבת מפני כבוד השבת. ומותר וזולאכול ולשתות עד שתחשך. ואע"פ כן מכבוד השבת שימנע אדם מן המנהג ולמעלה מלקבוע מעודה כרי שיכנס לשבת כשהוא מתאוה לאכול: ה' יסודר אדם שולחנו בערב שבת ואף על פי שאינו צריך אלא לכוית. וכן מסדר שולחנו כמתאי שבת ואף על פי שאינו צריך אלא לכוית. כרי לכבדו בכניסתו ובציאתו. וצריך לחקן ביתו מבעוד יום מפני כבוד השבת. והיה נר דלוק ושולחן ערוך לאכול ומטה מוצעת שכל אלו לכבוד שבת הן:

כמה פירוש

ואכלתם אכול ושכנע והללתם את-ישו יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם להפליא ולא-יכשו עמי לעולם כו וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא ג א יבשו עמי לעולם: והיה אחרי-כן אשפוך את-רוח עלי-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וקניכם חלמות יחלמו כ חזרויכם חגיגות יראו: וגם עלי-העבדים ועלי-השפחות בימיני ה ההמה אשפוך את-רוחי: ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואני ותימרות עשן: השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה ה הגדול והנורא: והיה כל אשר-יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר-ציו ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרי-דם אשר יהוה קרא ד א כי הגה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את-שבות יהודי ב וירושלם: וקבצתי את-כל-הגוים והורדתי אל-עמק יהושפט ונשפטי עמם שם עלי-עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת: ז ארצי חלקו: (ואל ג' ז' ז')

21

13

ויולכני אל- א מג השער שער אשר פנה דרך הקדים: והנה כבוד אלהי ישראל בא ב מדרג הקדים וקולו קול מים רבים והארץ האירה מכבודו: ותצא נח

22

(מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' וכי' מה נשתי להם לישראל שלא נמאסו ולא נגעלו, הלא כל המתנות טובו שניתנו להם נתבטלו מהם, אלא אילולי ס"ת שנשתייר להו לישראל לא היו משונים משאר אומות כלום, ועל זה ייס הפייט"ם: ואין שיור רק התורה הזאת. חצקוני מחוקקני

14

כי כה יהיה בקרב יי הארץ בתוך העמים כנגף זית כעוללת אס-כלה בציר: המה טו שאו קולם רגו בגאון יהוה צהלו מים: עליכן בארים כבודו יהוה טו באי הים שם יהוה אלהי ישראל:

15

אמר רב יהודה אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ כתיב הכא וימלא אותו רוח אלהים בחכמה ובחכמה ובדעת וכהיב התם ה' בחכמה יסר ארץ כונן שמים בחכמה ובחכמה בחכמה ובדעת וכהיב התם ז' ג' ג' (נח)

16

(ב) בהעלתך. למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים לפי שכשראה אהרן חנוכה הנשיאים חלשה דעתו שלא היה עמהם נחמכה לא הוא ולא שנטו לו הקנ"ה חייך שלך גדולה משלהם שאלה מהלך ומיטיב את הנרות:

17

וראיתי עוד בילמדנו (תנחומא בעלוחך ה) וכן במדרש רבה (פר ו), אמר לו הקב"ה למשה, לך אמור לאהרן תחירא, לגדולה מזאת אתה מוכן, הקרבנות כל זמן שבית המקדש קיים הן נוהגין, אבל הנרות לשרת אל מול פני המנורה יאירו, וכל הברכות שנחתי לך לברך את בני אינן בטלין לעולם. והנה דבר ידוע שכשר בית המקדש קיים והקרבנות בטלין מפני חורבנו אף הנרות בטלות, אבל לא רמזו אלא לנרות חנכת חשמית כרצונך (מא)

18

והיה-שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה ה לא-יעברנו טמא והוא-למו הלך דרך וארילים לא יתעו: לא-יהיה שם ארזיה ופריץ חיות בלי-עלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: וסדווי יהוה ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם עלי-ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

19

מצאנו שלא חרב הבית בראשונה אלא שהיו עובדי כו"ם ומגלי עריות ושופכי דמים אבר בשני סכרין אנו אותם שהיו יגיעין בתורה וזהירין במצות ובמעשרות וכל ווסת טובה היתה בהן אלא שהיו אוהבין את המסכן ושונאין אלו לאלו שנאת הנם וקשה היא שנאת חנם שהיא שקולה כנגד ע"א וגילוי עריות ושפיכות דמים וגו' יואל ואלא בא הא

20

והבאתי אתכם אל-מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל-פנים: כאשר נשפטי את-אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם לחת השבת והבאתי אתכם במסרת הברית: ותצא נח